Pověst o zrození kosa - Luboš Pospíšil

Pověst o zrození kosa
(Otakar Petřina / Ladislav Kantor)

Ticho vět je jak tvůj portrét
němá řeka tušení
vidíš vzlétá bílý pták
nevíš kam a nevíš jak
a tak mlč až potom mluv

Naučíš se šetřit slovy
až překročíš Rubikon
jedno salto Mortale
barvy snů maj namále
ptáš se kolikrát
jen jednou

Teď a nebo nikdy
teď a nebo nikdy
teď a nebo tisíckrát

Už se blíží blíží k slunci
let v hlubinách mlčení
bledý bledý bílý pták
nech to nech to je to tak
už se nemá vrátit kam

Ještě pár světelných minut
ještě pár vyhraných dnů
nemá jméno nemá hlas
tak když se zmůžeš
na úžas aspoň jedinkrát
jedinkrát

Aspoň aspoň jednou
aspoň aspoň jednou
aspoň aspoň jedinkrát

Sny v tobě jak auta parkujou
na ranvejích světa rolujou
z nepsaných not čteš si rád
letět můžeš budeš sám sám
to musíš sám

Není kdyby kdyby
letí
nesmírnou dálkou nesmírnou dálkou vesmíru
letí
nesmírnou dálkou nesmírnou dálkou vesmíru
letí

Sám bílý
uprostřed samých vran
někdy zpívat chtěl
tak letěl dál a dál
letí
letí

Ticho vět je jak tvůj portrét
němá řeka tušení

na ní vzlétá bílý pták
nevíš kam a nevíš jak
tak kdy se zmůžeš
na úžas

Navigován hvězdou ranní
v závojích svých popelů
až se spálí zčerná sám
slyším ho jak zazpívá
a to kolikrát chceš zažít

Jenom jenom jednou
jenom jenom jednou
jenom jednou jedinkrát

Jenom jenom jednou
jenom jenom jednou
jenom jednou jedinkrát

Sny v tobě jak auta parkujou
na ranvejích světa rolujou
z nepsaných not čteš si rád
letět můžeš budeš sám sám
to musíš sám

Není kdyby kdyby
letí
nesmírnou dálkou nesmírnou dálkou vesmíru
letí
nesmírnou dálkou nesmírnou dálkou vesmíru
letí

Sám bílý uprostřed samých vran
někdy zpívat chtěl
tak letěl dál a dál

Zpívá
zpívá